

ΔΙΚΤΥΟ για τη
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ
στην Ελλάδα
και την Ευρώπη

4^η βιομηχανική επανάσταση και προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα: ο νέος Γενικός Κανονισμός Προστασίας Δεδομένων

Βιργινία Τζώρτζη, Δ.Ν.,

Ειδική Επιστήμονας Νομικής Δ.Π.Θ.,

Ερευνήτρια ΚΔΕΟΔ

A. προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην Ε.Ε.

Δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα αποτελεί κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο, το υποκείμενο των δεδομένων (μπορεί να είναι ακόμη και διευθύνσεις διαδικτυακού πρωτοκόλλου, IP)

Τα δεδομένα βρίσκονται παντού. Όλοι όσοι βρισκόμαστε εδώ έχουμε ένα smart phone ή ένα tablet και παράγουμε πληροφορίες.

Τα τελευταία μάλιστα χρόνια, έχουν καταστεί πολύτιμο περιουσιακό στοιχείο. Θεωρούνται το νόμισμα του μέλλοντος, το νέο πετρέλαιο.

Η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα βρίσκεται στο επίκεντρο του ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος.

Άλλωστε, ο κόσμος αλλάζει. Πριν από 50 χρόνια τα δεδομένα ήταν κάτι που τα **φυλάγαμε σε ένα κουτί**. Σήμερα, ζούμε μέσα στο κουτί αυτό. Ο καθένας μπορεί να επεξεργαστεί τα δεδομένα των άλλων μέσω των κοινωνικών δικτύων (facebook) και η Σαουδική Αραβία χορήγησε ιθαγένεια σε ένα ρομπότ.

4^η βιομηχανική επανάσταση

Ο αριθμός "4.0" σηματοδοτεί την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση και υπόσχεται αλλαγές της ίδιας σημασίας που έζησε η ανθρωπότητα με την εμφάνιση του Διαδικτύου.

Η επαυξημένη πραγματικότητα (AR): το Google translate, το clash of clans, η εικονική πραγματικότητα (VR): το google earth που μας μεταφέρει σε κάθε σημείο του πλανήτη,

το διαδίκτυο των πραγμάτων (IoT), που κάνει τα οχήματα τόσο έξυπνα ώστε να μην χρειάζονται οδηγό (τα αυτόνομα οχήματα (AV),

αποτελούν την αρχή απλώς μιας σειράς αλλαγών που θα συμβούν στο μέλλον.

Τι μπορεί να φανταστεί κανείς;

αυτοματοποίηση στην εξυπηρέτηση πελατών, υπηρεσία παράδοσης προϊόντων με drones, ρομποτική χειρουργική, χρήση ρομπότ στη γεωργία έξυπνα σπίτια, εξαιρετικά προηγμένη μετάφραση από μηχανές.....

Όλα αυτά υπάρχουν και σήμερα σε κάποιο βαθμό, αλλά τα επόμενα χρόνια, μπορούμε να περιμένουμε πιο μαζική επέκταση της αυτοματοποίησης.

Όλα, τα παραπάνω, λοιπόν, μας οδηγούν με εκπληκτική ταχύτητα στην 4^η βιομηχανική επανάσταση.

Ο κόσμος, όμως, δεν εμπιστεύεται τις ηλεκτρονικές υπηρεσίες. Από φαίνεται από πρόσφατη έρευνα του Ευρωβαρόμετρου, όπου 7 στους 10 Ευρωπαίους, δήλωσαν ότι ανησυχούν για το γεγονός ότι δεν έχουν τον πλήρη έλεγχο των στοιχείων που παρέχουν μέσω διαδικτύου, ενώ οι μισοί φοβούνται ότι θα πέσουν θύμα απάτης. Φαντάζομαι ότι αυτό δεν μας εκπλήσσει, μετά τις αποκαλύψεις του Snowden το 2013, οι οποίες σοκάραν την Ευρώπη και έστρεψαν περισσότερο το ενδιαφέρον των πολιτών στη συζήτηση για τα δεδομένα.

Η Ε.Ε., επομένως, που είναι παγκόσμιος ηγέτης στην προστασία των δεδομένων, πρέπει **να βρει τρόπους** να εξασφαλίσει τη συνεπή εφαρμογή του θεμελιώδους δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων.

Τον τρόπο, λοιπόν, τον βρήκε μέσω της **τροποποίησης του νομοθετικού της πλαισίου** για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα , κυρίως μέσω του νέου **ΓΚΠΔ**.

Η Ε.Ε, μετά από τέσσερα χρόνια διαπραγματεύσεων, ενέκρινε ένα πακέτο μεταρρυθμίσεων που αποτελείται από τον ΓΚΠΔ και την Οδηγία 2016 680 που θα εφαρμόζεται στον τομέα της επιβολής του νόμου (αστυνομικό τομέα).

Ο ΓΚΠΔ αποτελεί την πιο σημαντική αλλαγή στο δίκαιο για την προστασία των δεδομένων της τελευταίας 20ετίας και θα τεθεί σε εφαρμογή τον Μάιο του 2018. Επομένως, η αντίστροφη μέτρηση κοντεύει να τελειώσει και το μέλλον αρχίζει σε 3 μήνες.

Αντικαθιστά την Οδηγία 95/46/ΕΚ η οποία, αν και σε γενικές γραμμές πέτυχε τους σκοπούς της, δεν παύει να αποτελεί νομοθετικό κείμενο της προ του διαδικτύου εποχής.

Ο ΓΚΠΔ είναι ένα νομοθέτημα που λαμβάνει υπ' όψιν του τις νέες τεχνολογικές εφαρμογές. Φαίνεται, λοιπόν, ότι με τον Κανονισμό αυτόν τα πράγματα αρχίζουν να αλλάζουν, κι ενώ πάντοτε το δίκαιο, ακολουθούσε την τεχνολογία ασθμαίνοντας, τώρα έχουμε ένα σύγχρονο νομοθέτημα, με καλοδουλεμένες διατάξεις, που αποτελεί ενιαίο και ενημερωμένο σύστημα κανόνων.

Δεν είναι τυχαία, μάλιστα, η επιλογή το τελικό κείμενο να έχει τη μορφή Κανονισμού, που σημαίνει άμεση εφαρμογή από τα κράτη μέλη.

Ωστόσο, επειδή είναι ένα εξαιρετικά τεχνικό κείμενο πολύ μεγάλο σε όγκο – 200 σελίδες, πενταπλάσιος σε όγκο από την Οδηγία 95/46 – ο ευρωπαϊός νομοθέτης έδωσε στα κράτη προθεσμία 2 χρόνων για να προσαρμοσθούν. Είναι, λοιπόν, ένας Κανονισμός με πολλά στοιχεία Οδηγίας, έχει προθεσμία 2 χρόνων για να τεθεί σε εφαρμογή με εθνικό νόμο και αφήνει ορισμένα ζητήματα στην ευχέρεια των κρατών μελών.

Η νομοπαρασκευαστική επιτροπή έχει συντάξει νομοσχέδιο για τον ελληνικό νέο νόμο περί προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και έχει ήδη κλείσει και η δημόσια διαβούλευση, οπότε αναμένεται να ψηφισθεί.

Ο ΓΚΠΔ αναγνωρίζει **ενισχυμένα δικαιώματα** στα υποκείμενα των δεδομένων, είναι όμως καθοριστικής σημασίας και για τις **επιχειρήσεις** επειδή τους επιβάλλει **αυξημένες υποχρεώσεις**.

Σημαντικότερα σημεία του ΓΚΠΔ :

1. Πεδίο εφαρμογής

καθ' ύλην: Ως προς το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής, ο Κανονισμός εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται με τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων, π.χ. οποιασδήποτε ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων, αλλά και στην μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία τέτοιων δεδομένων.

κατά τόπον: Η σημαντικότερη, όμως, αλλαγή είναι ότι ο Κανονισμός εφαρμόζεται εξωεδαφικά, πρόκειται, για ευρωπαϊκό νομοθέτημα παγκόσμιας εμβέλειας.

Επομένως, ο Κανονισμός θα εφαρμόζεται όχι μόνον σε επιχειρήσεις που έχουν εγκατάσταση στην Ε.Ε., αλλά και σε επιχειρήσεις που δεν έχουν εγκατάσταση στην Ένωση, αν προσφέρουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους σε υποκείμενα των δεδομένων στην Ένωση, ανεξαρτήτως εάν απαιτείται πληρωμή από τα υποκείμενα των δεδομένων,

ή αν παρακολουθούν τη συμπεριφορά τους, στον βαθμό που η συμπεριφορά αυτή λαμβάνει χώρα εντός της Ένωσης (cookies).

Άρα, πολλές εταιρείες στις οποίες δεν εφαρμοζόταν η Οδηγία για την προστασία των δεδομένων θα υπόκεινται τώρα στον Κανονισμό, όπως και μηχανές αναζήτησης, πλατφόρμες ψηφιακών κοινωνικών δικτύων (facebook, twitter) ή πάροχοι υπηρεσιών νέφους (dropbox).

2. Θεμελίωση της επεξεργασίας σε νόμιμη βάση

μία εκ των οποίων είναι η συγκατάθεση.

Κατά τον ΓΚΠΔ, η συγκατάθεση πρέπει να είναι ελεύθερη, συγκεκριμένη, και αδιαμφισβήτητη, δηλ. πρέπει να έχει τη **μορφή δήλωσης ή σαφούς θετικής ενέργειας**.

ΑΡΑ, δεν αρκεί ένα e-shop να έχει στην ιστοσελίδα του ένα *προσυμπληρωμένο τετραγωνίδιο* με το οποίο θεωρείται ότι δίνεται η συγκατάθεση των πελατών

για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τους για να ολοκληρωθεί η πώληση και παραβιάζει τον ΓΚΠΔ.

ή στο ίδιο παράδειγμα, το e-shop στη συνέχεια, χρησιμοποιεί τα δεδομένα των πελατών του για τους στείλει διαφημιστικά email, πάλι παραβιάζει τον ΓΚΠΔ.

Επειδή ο ΓΚΠΔ απαιτεί τη λήψη ξεχωριστής συγκατάθεσης για την επεξεργασία που γίνεται για διαφορετικούς σκοπούς

Άλλος σκοπός είναι η ολοκλήρωση της αγοραπωλησίας, άλλος σκοπός το μάρκετινγκ.

Άρα, θα έπρεπε να υπάρχουν **ξεχωριστές συγκαταθέσεις** για αυτούς τους δύο **ξεχωριστούς σκοπούς**.

παιδιά

Επιπλέον, ένα από τα σημαντικότερα και πιο ενδιαφέροντα ζητήματα που αφορούν τα προσωπικά δεδομένα είναι η προστασία των παιδιών.

τα παιδιά αναγνωρίζονται στον ΓΚΠΔ ως «ευάλωτα άτομα», που αξίζουν «ειδική προστασία»

Ειδικότερα, τα παιδιά ηλικίας κάτω των 13 ετών δεν μπορούν ποτέ τα ίδια να δώσουν τη συγκατάθεσή τους για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων τους σε σχέση με τις υπηρεσίες που τους παρέχονται στο διαδίκτυο. Για τα παιδιά ηλικίας μεταξύ 13 και 15 ετών, προβλέπεται ότι εάν ένας οργανισμός ζητά τη συγκατάθεσή τους για να επεξεργαστεί τα προσωπικά τους δεδομένα, πρέπει να λάβει τη συγκατάθεση του γονέα. Στο ελληνικό νομοσχέδιο προβλέπεται η ηλικία των 15 ετών.

ενισχυμένα δικαιώματα για τα φ.π.

Επιπλέον, ο ΓΚΠΔ αναγνωρίζει στα υποκείμενα των δεδομένων ενισχυμένα δικαιώματα:

δικαίωμα ενημέρωσης (ά. 12 -14)

δικαίωμα πρόσβασης (ά. 15)

το δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων να λαμβάνει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας επιβεβαίωση για το κατά πόσον ή όχι τα δεδομένα προσωπικού

χαρακτήρα που το αφορούν υφίστανται επεξεργασία και, εάν συμβαίνει αυτό, το δικαίωμα να έχει πρόσβαση στα δεδομένα

δικαίωμα διόρθωσης

δικαίωμα διαγραφής (στη λήθη) 17)

δικαίωμα στη λήθη

= το δικαίωμα του ατόμου να «ξεχαστεί» από βάσεις δεδομένων, μέσα ενημέρωσης ή μηχανές αναζήτησης, όταν δεν υφίσταται πλέον ο λόγος της επεξεργασίας των δεδομένων ή όταν το υποκείμενο ανακαλεί την συγκατάθεσή του ή όταν τα δεδομένα υποβλήθηκαν σε παράνομη επεξεργασία ή υφίσταται σχετική νομική υποχρέωση από το εθνικό ή το ενωσιακό δίκαιο.

(είμαι υπέρ του δικαιώματος στη λήθη, ως έκφραση της αρχής επιείκειας του δικαίου)

Για πρώτη φορά καθιερώνεται ως δικαίωμα ξεχωριστό στον Κανονισμό. Πρόκειται, ουσιαστικά για κωδικοποίηση της απόφασης του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Google Spain* (2014), όπου κρίθηκε ότι η Google, μια μηχανή αναζήτησης, αποτελεί υπεύθυνο επεξεργασίας και απαιτήθηκε από αυτήν να καταργήσει τα αποτελέσματα αναζήτησης, δεν είχε νόμιμη βάση για την επεξεργασία των πληροφοριών αυτών.

Ο Κανονισμός καθιερώνει την αναδρομικότητα του δικαιώματος στη λήθη. Η επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων δεν αναστέλλεται, ούτε παύει, αλλά απαλείφονται τα ίδια τα δεδομένα.

Πολύ σημαντικά είναι και άλλα 2 σημεία:

1^{ον} = ο Κανονισμός ενισχύει το δικαίωμα στη λήθη στο περιβάλλον του διαδικτύου – αντιμετωπίζει, δηλ, το φαινόμενο της αναπαραγωγής των προσωπικών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε πολλούς δικτυακούς τόπους.

Ενώ, δηλαδή, μέχρι τώρα σε περίπτωση διαγραφής των δεδομένων από τον υπεύθυνο επεξεργασίας (π.χ. Google) το ίδιο το υποκείμενο των δεδομένων έπρεπε να ενημερώσει όλους τους άλλους που τα έχουν αναδημοσιεύσει και να απαιτήσει τη διαγραφή, με τον ΓΚΠΔ υποχρεούται να ενημερώσει τους τρίτους ιστότοπους ο ίδιος ο υπεύθυνος επεξεργασίας (Google, facebook, twitter)

Βέβαια, το κατά πόσον ο υπεύθυνος επεξεργασίας γνωρίζει ή είναι σε θέση να έρθει σε επαφή με τους τρίτους, ή αν αυτοί οι τρίτοι έχουν νόμιμους λόγους να συνεχίσουν να επεξεργάζονται αυτές τις πληροφορίες, είναι ένα άλλο θέμα.

Δικαίωμα στη λήθη σε παιδιά

Ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι ότι ο Κανονισμός προβλέπει ότι το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα στη λήθη, ακόμη και όταν δεν είναι πλέον παιδί.

Όταν, δηλαδή, έδωσε τη συγκατάθεσή του ως παιδί, όταν δεν είχε πλήρη επίγνωση των κινδύνων που ενέχει η επεξεργασία και θέλει αργότερα να αφαιρέσει τα συγκεκριμένα προσωπικά δεδομένα, κυρίως από το διαδίκτυο.

✓ δικαίωμα φορητότητας

Αποτελεί ένα πλήρως νέο δικαίωμα, που δεν έχει ισοδύναμο στην Οδηγία, σύμφωνα με το οποίο τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν το δικαίωμα να διαβιβάζουν τα προσωπικά τους δεδομένα από έναν υπεύθυνο επεξεργασίας σε άλλο, χωρίς αντίρρηση από τον πρώτο υπεύθυνο επεξεργασίας στον οποίο παρασχέθηκαν τα δεδομένα αυτά.

Για παράδειγμα, οι χρήστες θα έχουν τη δυνατότητα να συλλέγουν τα δεδομένα του λογαριασμού τους από το Facebook ή την Google και να τα δίνουν απευθείας στο Twitter ή σε μια ασφαλιστική εταιρεία, χωρίς το Facebook ή τη Google να διαμεσολαβούν στη μεταφορά των δεδομένων.

✓ Δικαίωμα εναντίωσης (ά. 21)

δηλ. το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να αντιταχθεί στην επεξεργασία των δεδομένων που σχετίζονται με την ιδιαίτερη κατάστασή του, με αποτέλεσμα αυτή να σταματήσει

✓ δικαίωμα περιορισμού της επεξεργασίας (ά. 18-19)

δηλ. δικαίωμα να ζητά η επεξεργασία να περιορισθεί μόνον στην αποθήκευση

✓ **δικαίωμα εναντίωσης σε αυτοματοποιημένη λήψη αποφάσεως (ά. 4)**

δηλ. σε απόφαση που λαμβάνεται αποκλειστικά βάσει αυτοματοποιημένης επεξεργασίας, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης προφίλ.

Τα δικαιώματα αυτά πρέπει η επιχείρηση να τα ικανοποιήσει μέσα σε χρονικό διάστημα ενός μηνός από την ημερομηνία της υποβολής του αιτήματος.

Νέοι τύποι υποχρεώσεων και ευθυνών για τις επιχειρήσεις

✓ **λογοδοσία.**

Σύμφωνα με αυτή ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει, πέρα από την εξασφάλιση της συμμόρφωσης, να είναι επιπλέον σε θέση να αποδείξει ότι η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι σύμφωνη με τον Κανονισμό.

✓ **Προσέγγιση με βάση τον κίνδυνο (risk based approach)**

Γίνεται κατηγοριοποίηση των κινδύνων. Ανάλογα με την κλίμακα του κινδύνου κλιμακώνεται η υπαγωγή σε διάφορες υποχρεώσεις και η επιβολή προστίμων.

✓ **Προστασία ήδη από τον σχεδιασμό (by design) (ά. 25) και εξ ορισμού (by default)**

Ο Κανονισμός δίνει έμφαση στον προληπτικό χαρακτήρα της προστασίας. σημαίνει ότι η συμμόρφωση με τη νομοθεσία της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων δεν θα πρέπει να αποτελεί σκέψη εκ των υστέρων, αλλά πρέπει να αντιμετωπιστεί ως βασικό ζήτημα ήδη στο δημιουργία κάθε νέου προϊόντος ή υπηρεσίας που επηρεάζει τα προσωπικά δεδομένα.

Η προστασία των δεδομένων ήδη από το σχεδιασμό (by design) απαιτεί από τον υπεύθυνο επεξεργασίας να εφαρμόζει τεχνικά και οργανωτικά μέτρα από τη στιγμή του σχεδιασμού καθώς και κατά την εκτέλεση της επεξεργασίας, τα οποία διασφαλίζουν τις αρχές της προστασίας των δεδομένων (π.χ. χρήση τεχνικών ψευδωνυμοποίησης ή εκπαίδευση προσωπικού).

✓ **Τήρηση αρχείων δραστηριοτήτων δραστηριότητας (ά. 30)**

ο Κανονισμός εισάγει σημαντική καινοτομία, που συνίσταται στην υποχρέωση κάθε επιχείρησης που απασχολεί πάνω από 250 εργαζόμενους να διατηρεί αρχείο των δραστηριοτήτων επεξεργασίας των δεδομένων και να θέτει το αρχείο στη διάθεση της εποπτικής αρχής (ΑΠΔΠΧ) κατόπιν αιτήματος.

✓ **Γνωστοποίηση παραβίασης (ά. 33, 34)**

Κατά τον ΓΚΠΔ, **παραβίαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα συνιστά πλέον και η απώλειά τους.**

Και η **τυχαία αποκάλυψη ή το ανθρώπινο λάθος** μπορεί να γίνει απ' τη μια στιγμή στην άλλη: αν ένας υπάλληλος στείλει κατά λάθος ένα e-mail σε λάθος παραλήπτη ή αν ανοίξει το συνημμένο ενός e-mail που περιέχει κακόβουλο λογισμικό, ή αν σε μια **ενημέρωση λογισμικού εγκατασταθεί ιός** στον υπολογιστή μιας μικρής επιχείρησης και κάποιος άγνωστος αποκτήσει πρόσβαση στα στοιχεία της πιστωτικής κάρτας των πελατών, άρα υπάρχει κίνδυνος απάτης.

Στις περιπτώσεις αυτές οι επιχειρήσεις παραβιάζουν τον ΓΚΠΔ. Στα περισσότερα κ-μ σήμερα δεν υπάρχει γενική υποχρέωση γνωστοποίησης. Για το λόγο αυτό πολλές εταιρείες δεν γνωστοποιούσαν τις παραβιάσεις με σκοπό να αποφύγουν την αρνητική δημοσιότητα. Η κατάσταση αυτή, όμως, αλλάζει. Ο ΓΚΠΔ απαιτεί ο υπεύθυνος επεξεργασίας να γνωστοποιεί την παραβίαση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στην εποπτική αρχή αμελλητί και, αν είναι δυνατό, εντός 72 ωρών από τη στιγμή που αποκτά γνώση του γεγονότος. Μάλιστα, όταν η παραβίαση των προσωπικών δεδομένων ενδέχεται να θέσει σε υψηλό κίνδυνο τα δικαιώματα των φυσικών προσώπων απαιτείται γνωστοποίηση της παραβίασης προς το ίδιο το υποκείμενο των δεδομένων.

✓ **Εκτίμηση αντικτύπου (impact assessment) (ά. 35-36)**

Ο ΓΚΠΔ καθιστά υποχρεωτική προϋπόθεση την εκτίμηση της επεξεργασίας στα δεδομένα πριν διενεργηθεί η επεξεργασία αυτή, όταν μπορεί να επιφέρει υψηλό κίνδυνο για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των φυσικών προσώπων.

✓ **Υπεύθυνος Προστασίας Δεδομένων**

Ο Κανονισμός προβλέπει τον ορισμό Υπεύθυνου Προστασίας Δεδομένων, ατόμου, που έχει εντολή να διασφαλίζει ότι μια επιχείρηση συμμορφώνεται με τον ΓΚΠΔ.

Στο γερμανικό δίκαιο υπάρχει εδώ και 50 χρόνια.

Ο ορισμός του θα είναι υποχρεωτικός όταν η επεξεργασία διενεργείται από δημόσια αρχή (υπουργεία, περιφέρειες, δήμοι, ν.π.δ.δ. και ευρύτερος δημόσιος τομέας). Οι ιδιωτικοί φορείς είναι υποχρεωμένοι να ορίσουν υπεύθυνο προστασίας δεδομένων όταν επεξεργασία γίνεται σε μεγάλη κλίμακα ή όταν επεξεργάζονται ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα και δεδομένα που αφορούν ποινικές καταδίκες και αδικήματα.

Διοικητικά πρόστιμα και κυρώσεις (ποινικές)

Τέλος, η σημαντικότερη αλλαγή που επέρχεται με τον Κανονισμό και είναι πιθανό να αναγκάσει τις επιχειρήσεις να συμμορφωθούν είναι το νέο σύστημα κυρώσεων και διοικητικών προστίμων.

Η Οδηγία προέβλεπε ανώτερο ύψος προστίμου τις 150.000 ευρώ.

Η Επίτροπος που είχε εισηγηθεί τη μεταρρύθμιση του δικαίου προστασίας δεδομένων Vivienne Reding είχε χαρακτηρίσει τα πρόστιμα που προβλέπονταν από τις εθνικές νομοθεσίες και είχαν επιβληθεί από εθνικές αρχές σε εταιρείες όπως η Google ως χαρτζιλίκι (rocket money), θέλοντας να τονίσει τη δυσαναλογία μεταξύ των προστίμων που προβλέπονταν σε σχέση με τα κέρδη που αποκομίζουν τέτοιες εταιρείες από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά παράβαση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Πράγματι, ανάλογα με τον παραβάτη (φυσικό πρόσωπο ή επιχείρηση/οργανισμό) και ανάλογα με τη διαπραχθείσα παράβαση, η ποινή μπορεί να φτάσει τα 10.000.000 ευρώ, ή για επιχειρήσεις, μέχρι το 2% του συνολικού ετήσιου παγκόσμιου κύκλου εργασιών του προηγούμενου έτους,

εναλλακτικά τα 20.000.000 ευρώ, ή για επιχειρήσεις, έως 4% του συνολικού ετήσιου παγκόσμιου κύκλου εργασιών του προηγούμενου έτους.

Καθώς οι καταναλωτές χρησιμοποιούν εξελιγμένες συσκευές, δημιουργούν τεράστια καταστήματα δεδομένων σχετικά με τις προτιμήσεις τους, τις ανάγκες και τις συνήθειες τους.

Για παράδειγμα, η Google με την εφαρμογή της google shopping ξέρει τι μου αρέσει να φοράω, με το google books τι βιβλία διαβάζω, με το google flight ξέρει πού ταξιδεύω.

Η περισσότερη πρόσβαση, όμως, στα δεδομένα συνεπάγεται μεγαλύτερη ευθύνη: τα δεδομένα των καταναλωτών πρέπει να χρησιμοποιούνται με προσοχή.

Αυτό ακριβώς επιβάλλει η Ε.Ε. με τον νέο Γενικό Κανονισμό: την αυξημένη ευθύνη των επιχειρήσεων. Γι'αυτό και ο ΓΚΠΔ θα επιταχύνει **την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση.**

Πολλά λέγονται και γράφονται για τον ΓΚΠΔ. Αυτό που απασχολεί εμένα είναι ότι η προσοχή της επιχειρηματικής κοινότητας επικεντρώνεται στο τι μπορούν να κάνουν οι εταιρείες για να γλιτώσουν το πρόστιμο,

αντί να δείχνουν ενδιαφέρον για τις κοινωνικές αλλαγές, τις οποίες ο ευρωπαίος νομοθέτης οραματίστηκε με τον ΓΚΠΔ.

Ο ΓΚΠΔ, όμως, μπορεί να μετατραπεί σε ευκαιρία για τις επιχειρήσεις.

Ναι μεν υπάρχει κόστος συμμόρφωσης για μια επιχείρηση, καθώς συνήθως θα χρειαστεί να αναζητήσει νομικές και τεχνικές συμβουλές. αφού ο ΓΚΠΔ δεν αποτελεί απλώς θέμα συμμόρφωσης μόνον για μία φορά, αλλά αποτελεί μια μακροπρόθεσμη στρατηγική τάση που καθοδηγείται από τις ανάγκες των καταναλωτών.

Ο ΓΚΠΔ, όντως δίνει στα υποκείμενα των δεδομένων (καταναλωτές) μεγαλύτερη διαφάνεια και μεγαλύτερο έλεγχο. Αν οι υπεύθυνοι επεξεργασίας και οι εκτελούντες την επεξεργασία υιοθετήσουν τη φιλοσοφία του ΓΚΠΔ αντί να προσπαθήσουν να το ελαχιστοποιήσουν, υπάρχει μια πολύ σοβαρή πιθανότητα να τους επιτρέπεται να χρησιμοποιούν περισσότερα δεδομένα από ό, τι θα είχαν προηγουμένως ώστε η συμμόρφωση με τις διατάξεις του να

λειτουργήσει ως μια αξιόλογη επένδυση της επιχείρησης, η οποία έτσι θα μπορέσει αποκτήσει πρόσθετη αξία για τους πελάτες της.

Κατά τον τρόπο αυτό θα μπορούσε ίσως να καταστεί ο ΓΚΠΔ πέρα από βάρος, και ευκαιρία για τις μικρές επιχειρήσεις, ιδιαίτερα για όσες δραστηριοποιούνται σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, αφού με τον ΓΚΠΔ οι κανόνες είναι πλέον οι ίδιοι σε όλες τα κ-μ της Ε.Ε.

Ο ΓΚΠΔ, λοιπόν, είναι ένα σύγχρονο, φιλόδοξο νομοθέτημα που ενισχύει τα δικαιώματα των φυσικών προσώπων, ενισχύει την προστασία τους.

Ο Gabriel Garcia Marques γράφει: *“Όλα τα ανθρώπινα πλάσματα έχουν τρεις ζωές: τη δημόσια, την ιδιωτική και τη μυστική.”*

Η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα , λοιπόν, έχει να κάνει με την ιδιωτικότητά μας. *Η διαφορά μεταξύ ιδιωτικότητας και μυστικότητας είναι η εξής: η ιδιωτικότητα χρησιμοποιείται για να προστατεύει, η μυστικότητα για να κρύβει.*

Εμείς παλεύουμε να διαφυλάξουμε την ιδιωτικότητά μας, που μας προστατεύει.

Και αυτή πρέπει να είναι αδιαπραγμάτευτη.